

—4ο—

Υπάρχουν σ' αυτό τον κόσμο έθνη ελεύθερα, υπόδικα, δεσμευμένα, υπανάπτυκτα, καθεστώτα, δημοκρατικά, δικτατορικά κομμουνιστικά, κεφαλαιοκρατικά, ούδετέρα. Το κράτος έρμηνεύει με τον δικό του τρόπο και τὰ συμφέροντα, τις έννοιες ελευθερία, δικαιο, ισότητα. Πολλές φορές ή έρμηνεία δέν προέρχεται από την αυθεντία, αλλά από την δύναμη αυτών που διοικούν, των δεσμεύσεων των προς μια υπερδύναμη, των συμμαχιών προς ένα συνασπισμό, των όπλων που διαθέτουν. Ακόμη και την... νοημοσύνη των πολιτών. Και όταν οι κρατούντες άναγκασθούν να παραχωρήσουν σε έλευθερίες, να περυσινώσουν το δικό με δικές τους λύσεις, έτοιμοι πάντοτε να τις άναστρέψουν όταν τους είναι άσύμφοροες!!

Έτσι δέν μπορείς να είσαι άνεξάρτητος, άν δέν έχεις την δύναμη να επιβάλεις το δικό σου δικαιο. Και το δικαιο, στον αιώνα που ζούμε, όσο μεγάλο και άν είναι δέν μπορεί να επικρατήσει με άπιχειρήματα ή άσθενή δύναμη. Χρειάζεται υλική δύναμη. Δική σου ή συμμαχική. Αν δέν μπορείς να εκμεταλλευτής τις ευκαιρίες και τις διεθνείς συνθήκες, άν δέν μπορείς να έξασφαλίσης την ύπoτηρήξιν μιας ύπερδύναμης, ενός δυνατού προστάτη, ταλαιπωρείσαι, κινδυνεύεις... Και άν ή θέση του τόπου σου είναι κλειδί, όλακαυτώνσαι...!

Και ή Κύπρος είχε άξιους άρχηγούς, δασκάλους, άγνους πατριώτες, άγωνιστές, αλλά είχε και τις διαίρεσεις, τους φανατισμούς, τὰ λάθη, τους προδότες της. Έχει το δικαιο μα όχι την δύναμη να το επιβάλει. Η Έλλάς, ή φυσική της προϊστία, είχε κι αυτή τὰ δικά της, τις διαίρεσεις, τους πολέμους, τις δικτατορίες, τις δεσμεύσεις, και την... άπόστασι. Ομως προσέφερε το κατά δύναμιν — υλικά και ήθικά — εις την κατά περιόδους άναπτύσσουσα θυγατέρα της... αλλά και και κάποτε... παρασυρμένη από την μητέρα της!!

Έτσι, ο άγώνας του μικρού και γενναίου λαού που άρχισε με τον έρχομό των Άγγλων το 1878 δέν τέλειωσε άκόμη. Αφού πέρασε από τότες δοκιμασίες, και τότες θυσίες, για μια στιγμή φάνηκε ότι όνειρα γενεών πλησιάζουν στην εκπλήρωσή των. Ομως οι πολιτικές σκοπιμότητες, οι παγίδες των μεγάλων, τὰ πάθη, τὰ λάθη και οι προδοσίες, μας οδηγούσαν σ' αυτήν την επικίνδυνη άπισθοδρομική της άδυναμίας. Την άλυτη λύση που μόνο ένα θαύμα ή ένα άνέλπιστο γεγονός μπορεί να μάς αλλάξει την μοί-

ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΟΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΗ ΠΟΛΙ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Έντυπώσεις του κ. Κίμωνα Χαραλαμπίδη

ρα μια και δέν έχουμε την δύναμη των όπλων.

Η άλήθεια είναι ότι ή Άγγλική κατοχή ήταν μια όσκι κοντά στις άλλες. Με την άνακήρυξη σε άποικία το 1925, δόθηκε στον λαό μικρές ελευθερίες. Άλλά δόθηκαν μ' ένα τρόπο που να μπορούν εύκολα να τις πάρουν πίσω, έχοντας μαζί τους το 18% των Τούρκων, την διπλή ψήφο και το «δέκτο» του Κυβερνήτη. Άλλ' ο λαός ήθελε την ελευθερία, μόνο με τον τρόπο που την πήρε ή Έπτάνησος. Έτσι ύστερα από την παραιτήσιν του φλογερού μητροπολίτη Λεμεσού και Κιτίου Νικοδήμου Μυλωνά από το βουλευτικό αξίωμα και του επαναστατικού διαγγέλματος του που μεταξύ άλλων έστειλε το μήνυμα ότι «...οι δούλοι λαοί δέν ελευθερούνται με τας ίκεσίας και παρακλήσεις και τας έκκλήσεις προς τὰ αισθήματα των τυράνων...» ο λαός έξεσηκώθηκε. Στις 19 Οκτωβρίου 1931 παραιτείται και ο βουλευτής Λεμεσού Ν. Κλ. Λανίτης και στις 20 συγκεντρώνεται όλη ή πόλις στο στάδιο ΓΣΟ για να άκούσει τους λόγους της παραίτησως από τον Μητροπολίτη, τον δήμαρχο, τον Ν. Κλ. Λανίτη και Ζήωνα Ρώσσιδη, και να δώσει την πλήρη συμπαράστασι του στον άγώνα.

Μετά από δυο μέρες πραγματοποιείται μεγάλη συγκέντρωσις στην Έμπορική Λέσχη Λευκωσίας. Αύτη ή άνθρωποθάλασσα με επί κεφαλής έλληνικές σημαίες, βουλευτές και ίερωμένους, ξεκινά για το Κυβερνείο, όπου τους ήχους κωδωνοκρουσιών. Ζητωκραυγών και επαναστατικών ένωτικών συνθημάτων. Στό δρόμο οι νεώτεροι άνεβαίνουν στους εύκαλύπτους τής λεωφόρου και κόβουν κλάδους για να τους χρησιμοποιήσουν για... όπλα. Ο λαϊκός αυτός χείμαρρος διασπά τον άστυνομικό κλοιό και χύνεται στην πλατεία του Κυβερνείου. Ο Κυβερνήτης σερ Ρόλαντ Στόρ, έτοιμάζεται να άναχωρήσει για την Άγγλία την επάυριον. Και ο λαός τον θέλει να μεταφέρει στη μητρόπολι τις άπαιτήσεις και τους πόθους του. Ο κυβερνήτης είναι έτοιμος να δεχτεί επιτροπήν από βουλευτάς υπό τον όρον να διαλυθή ο λαός. Άλλ' οι διαδηλωτάί άρνούνται. Μερικοί φωνάζουν: «Οί Άγγλοι μάς κορϊδεύουν, τ' να πάτε μέσα, για να πιήτε το τσάι σας;» Και σε λίγο άρχίζει

άγριος λιθοβολισμός του Κυβερνείου, το όποιο, προς ασφάλεια κλείει τὰ παράθυρα και σβύνει τὰ φώτα. Τότε ένας νέος σκαβίζει την άγγλική σημαία και ύψώ-

και σε λίγο άλλα τρία. Τότε ο κόσμος παίρνει τις φωτιές και τις πετάει μέσα στο κυβερνείο από τὰ σπασμένα παράθυρα. Ένώ τούτο καίγεται ή άστυνομία δια-

Τον καιρό τής άναίμακτης επαναστάσεως τής Κύπρου, δηλαδή το 1931, δόκιμος μοναχός στο Μετόχι τής Μονής Κύκκου Άγιος Προκόπιος, ήταν και ο μαθητής του Παγκύπριου Γυμνασίου Μούσκος, ο μετέπειτα Μακάριος Αρχιεπίσκοπος τής Κύπρου. Νάτος άριστερά σε αυτή τή φωτογραφία με τον συμμαθητή του και συχωριανό του Άντώνιο Έρωτοκρίτου, που πολλά χρόνια άργότερα ως ίερεύς των φυλακών ένταφίασε τους άγωνιστάς τής Ε.Ο.Κ.Α. που καταδίκασαν σε άπαγχονισμό οι Άγγλοι.

(Φωτογραφία από το άρχείο του κ. Κ. Έλευθεριάδη Λεμεσός)
 νει την Έλληνική. Ο λαός ψάλλει τον έθνικό ύμνο, χειροκροτεί και μέσα στον ένθουσιασμό του νομίζει ότι ελευθερώθηκε. Έγινε κύριο γεγονός τούτου. Άλλά σε λίγο έρχονται ένισχύσεις, άκούονται τὰ άστυνομικά αυτοκίνητα. Ένα κυβερνητικό όχημα παίρνει φωτιά,

βάζει το περι «Στάσεως Διάταγμα» προειδοποιεί και άρχίζει να πυροβολεί στο ψαχνό με άποτέλεσμα να πληγωθούν έπττα και να σκοτωθή ένας. Έτσι ή δύναμη των όπλων έσίγησεν προσωρινά την δύναμιν του δικαίου. Στις 23 Οκτωβρίου συλλαμβάνονται και έξορίζονται οι μητροπολίτες Δ. Μυλωνάς, Κηρυνείας Μακάριος, Θ. Θεοδότου, Γ. Χατζηπαύλου, Ν. Κλ. Λανίτης, Δ. Κυκκάκης, Θ. Κολοκασιδής, Θ. Τσαγγαριδής, Σ. Λοιζίδης.

Θυμάμαι έπττα χρονών τούτες τές μέρες στη Λεμεσό. Τὰ σχολεία έκλεισαν, στους δρόμους κυκλοφορούσαν στρατιώτες και άστυνομικοί. Μου έκαναν έντύπωσι οι άναστροφές τους, τους δώσαν όπλα τους. Στο λιμάνι άγκυροβόλησε ένα καταδρομικό με τὰ κανόνια έστραμμένα προς την πόλι. Έβλεπα τις άτμακάτους να άποδιβάξουν όπλισμένους ναύτες. Περιέργως έξεφυγα από το σπίτι με την σχολικήν τσάντα για το σχολείο. Ο δρόμος προς την Α' Άστικήν περνούσε από την Μητρόπολι όπου ήταν συγκεντρωμένοι άστυνομικοί και στρατός. Άκούω πώς ένας νέος σκοτώθηκε. Με παίρνει ή άστυνομία και με παραδίδει στο παραλιακό σπίτι μου. Έκει άκούω ότι συνελήφθη ο μητροπολίτης Μυλωνάς και κλέηκε το διοικητήριο. Σε λίγο βλέπουμε την κουστωδία να τον επιδιβάξει από την μικρή άποδόθρα

σε μια άτμακάτο του πολεμικού πλοίου, ενώ άλλες πίσω την συνόδευαν γεμάτες στρατιώτες και άστυνομικούς. Τρέχουμε στην ταράτσα και άπ' εκεί με τὰ κυάλια παρακολουθούμε την θλιβερή πομπή. Σε λίγο άνεβαίνει την σκάλα του πλοίου. Ζωντανή μένει στη μνήμη μου ή περήφανη σιλουέτα του πρωτοεργάτου με τον μεγαλόσταυρο που χάνεται πίσω από τις κάνες των περιβολείων. Μια πορεία που ήταν και ο γολγοθάς του. Πέθανε σε λίγα χρόνια στην έξορία.

Έντύπωσι μου έκανε ή μεγαλύτερη κηδεία του σκοτωμένου νέου τής Λεμεσού. Την παρακολουθώ από το μπαλκόνι, του σπιτιού μου. Φιλαρμονική, μουσικοραμμένα άλογα, έμβατήρια, μεσίστιες σημαίες, έθνική έξαρσις. Με τις ίδιες τιμές θάφτηκαν στις άλλες πόλεις και τὰ θύματα του όλιγοήμερου άγώνα.

Οί Κύπριοι ήταν άνοργάνωτοι και άοπλοι όμως ή φλόγα άναψε σ' όλες τις πόλεις και τὰ χωριά. Ο λαός έκήρυξεν άλυτακτη, καταλάμβανε άστυνομικούς σταθμούς και κυβερνητικά κτίρια, καταργούσε την άγγλική έξουσία και άντικαθιστούσε τις άγγλικές σημαίες με έλληνικές. Σε μια περίπτωση κατεσχέθη ταμείον κυβερνητικό εισπράκτορος και τής έδόθη άπόδειξι έξ όνόματος τού Έλληνικής Δημοκρατίας. Οί άγγλοι ήταν άπροετοιμαστοί, όμως άργησαν να πέσουν ένισχύσει δέν την Αίγυπτο, τής ένισχυσας καταδρομικά έπλευσαν άμέσως στα λιμάνια και άστυνομία και στρατός να πυροβολούν στο ψαχνό όσον έβρισκαν άντίστασι. Συνέλαβαν, έξόρισαν, φυλάκισαν, έξετόπισαν χιλιάδες. Βρήκαν ντόπιους να συμερασιθών και ο λαός τους άνάμεγα διορισμένους. Έτσι έπνιξε την αντίστασι και επέβαλε ένα καθεστώς τυρανικό για το όποιο θά γράφωμεν άργότερα. Προσων θά μάς επεβλήθη εκάστ' οίκον περιορισμός, συσκοτίσις, άπαγορεύσις συγκεντρώσεων, σημαίων, έκδηλώσεων. Ένώ ένοπλοι άστυνομικοί και στρατιώτες κυκλοφορούσαν συνεχώς στους δρόμους. Θυμάμαι που έλεγαν για ένα ένθουσιώδη διαδηλωτή που βγήκε στο μπαλκόνι του κυβερνείου και φώναζε «Έλα μανά να δής τον γιοί σου Κυβερνήτη για δέκα λεπτά. Τον κατεδίκασαν σε δέκα λεπτά. Τον κατεδίκασαν σε δέκα λεπτά. Τον κατεδίκασαν σε δέκα λεπτά τής... δεκαλέπτου κατά φαντασίαν έξουσίας του!!

Αυτό ήταν το τέλος των μικρών ελευθεριών μας. Οί ώραίες έθνικές εκδηλώσεις τής Λεμεσού έγιναν παρελθόν άνεπιανησπού. Οί Β' Πανελλαδικοί άγώνες του 1929 που τους θυμάμαι σε παιδικό όνειρο γιατί οι έτοιμασίες, οι πανηγυρισμοί και ται συνθήματα μένουν άκόμη μέσα μου. Η Λεμεσός μετατρέπεται τές μέρες αυτός σε μια έλληνοκρατούμενη άνωθεν πόλι του Νότιου Έλληνισμού. Για να ίδης μια άγγλική σημαία έπρεπε να περάσης από πέλαγος έλληνηκών, και να φτάσεις στο... διοικητήριο!!

Έτσι μέσα σε μια άτμόσφαιρα ένθουσιασμού κάλεσε ο Ν. Κλ. Λανίτης τους 130 άθλητές να διεκδικήσουν την νίκη για ένα κότινον έλθας από το άλσος τής Όλυμπίας.

«...Έλάτε από τὰ λιόφυτα άσημένα τής Άθήνας, από τὰ ύψη του άνωτάκτου Ταυγάτου, από τις κορφές τής έξεφυτης Ροδόπης... Άκρίται έσεις μιας Μεγάλης Έλλάδας τών καρτερών έδώ οι Άκρίται πάν νοτίων συνόρων του Έθνους... Παιδιά έλάτε έδώ, είναι ή πατρίδα σας. Από την Έλλάδα θα έρθετε με το δυνατό καρδιακτύπι άδελφών μακροσμένων, σας προσμένουμε με τον

Ομάδα έφήβων του Γυμναστικού Όμίλου Όλυμπίων στους Πανελληνίους άγώνες το 1929 στην Άθήνα. Διακρίνεται ο πρωταθλητής μαρα-

θωνοδρόμος Στέλιος Κυριακίδης που σε όλη του τή ζωή έμεινε πιστός στα χρώματα των Όλυμπίων». Στους πανελληνίους μαθητικούς άγώ-

νες του 1923 ή όμάς του Γυμναστικού Συλλόγου Όλυμπίων, πήρε την πρώτη θέση στο στάδιο Καρυσκάκη.

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΗ ΠΟΛΙΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 4)
 άσύγκριτο πόθο ελευθέρων σκλάβων. 'Ελάτε και φέρτε μαζί σας την πνοή της 'Ελλάδας μας».
 'Ο Ν. Κλ. Λανίτης ως πρόεδρος των 'Ολυμπίων κάλεσε και τον Κωστή Παλαμά που μεταξύ των άλλων του έγραψε: «... 'Ελα, Κωστή Παλαμά. Σε καρτερούν οι άπάγονοι κάποιων άκριτών που τόσες φορές ένέπνευσαν την δυνατή σου λύρα... 'Η Κύπρος του αρχαίου Στασίνου καρτερά άνυπόμονη το νέο του Κολωνού άηδόνι...

'Αλλ' ό Παλαμάς ήταν δύσκολος στα ταξίδια. 'Ομως οι χιλιάδες θεατές άκουσαν με κατανύξειν και άποθέωσαν τον Κύπριο δάρδο Δημήτρη Λιπέρτη στους 66 έμπνευσμένους στίχους του, στην Κυπριακή διάλεκτο, που καλωσόριζε τους "Έλληνες άθλητές:

«Καλώς τους, καλώς ήρ'ετε, ψωσή, καρπικιά δική μας της Μάνας της άξήχαστης τζιαί γέννημαν τζιαί θρέμμα».

Και άφου μ' ένα σπάνιο λυρισμό και έθνικό παλμό διεκτραγωδεί τα δάσανα της σκλαβιάς κλείει το ποίημα του μ' ένα μήνυμα προς την 'Ελλάδα.

«Τζιαί να της πήτε κλάμντα ήντα καϊκα τραβούμεν νάρτη το γληροότερον να νικραναστηθούμεν».

Στο ιστορικό αυτό στάδιο έγιναν και οι Α' Πανελλαδικόι 'Αγώνες το 1925. 'Από δέ τα «'Ολύμπια» πέρασαν και άνεδέ'χθησαν πολλοί άθλητές όπως:

'Αναστάσιος 'Ανδρέου, Μιχαήλ Χατζηδημητρίου (Γλαύκος 'Αλι-

θήρης), Παύλος 'Αγγελινίδης, Σπύρος Χατζητσαγγάρης, Μ. Ρωσσίδης, Κ. Μήτσιγκας, Παν. Κίνας, Μ. Νικολαΐδης, Π. Πισκοπιανός, Μ. 'Αλεξάνδρου, Ρένος Φραγκούδης, Στέλιος Κυριακίδης, Χάρης 'Αϊβαλιώτης, Δομνίτσα Καβουνίδου — Λανίτου, Μελής Χαρολάμπους και άλλοι.

Δυό ανέκδοτα μάς διηγήθηκε ό Μιχαήλ Παρασκευάς, ιδιοκτήτης του έστιατορίου «Κορυτσάς» στο Λονδίνο, για τους «Πανελλαδικούς» του 1929. Νέος τότε, εργαζότανε σαν δεύτερος μάγειρας στο έστιατόριο «Νέα 'Ελλάς» του 'Αντρέα του μάγειρα, που βρισκότανε εκεί που είναι τώρα το ύφασφατοπωλείο του Παφίτη στη όδό 'Αγίου 'Ανδρέου. 'Ηταν το μεγαλύτερο έστιατόριο της Λεμεσού άφου είχε 21 υπαλλήλους. Οι 130 άθληταί των άγώνων έτρωγαν εκεί δαπάναις του Γ.Σ.Ο. 'Αλλ' ή έντολή ήταν ότι έδικαιούντο μία μερίδα φαγητό με όλα τα σχετικά ό καθένας. 'Αλλ' εις τον κόσμιο αυτό υπάρχουν και οι φαγάδες. 'Ετσι κάθεται στο τραπέζι ό έξ 'Ελλάδος άθλητής, Ζίβας, σφαιροβόλος και διακοβόλος ό όποιος διατάζει... τέσσερις. Το γκαρσόνι τον ρωτά άν περιμένει και άλλους τρείς. — «'Οχι, λέει είναι μόνο για μένος». Το γκαρσόνι φωνάζει τον 'Ανδρέα, στον όποιον ό Ζίβας λέει ότι άν δέν γεμίσει την κοιλιά του με 4 μερίδες τουλάχιστον, δέν μπορούν να άποδώσουν τα χέρια του. 'Ο ιδιοκτήτης ζητά τα φάτα του Προέδρου των 'Ολυμπίων Ν. Κλ. Λανίτη, ό όποιος δίνει έντολή, κατ' έξάφρσειν, δια τον Ζίβαν να τρώη όσο θέλη φθάνει να ύπο-

γράφει καθημερινώς τον λογαριασμό. Πράγματι σε κάθε προγύμνασι όλο και κέρδιζε έδοφος ό πολυφαγάς άθλητής. Την ήμέρα των άγώνων έφαγε τόσο πολύ που τον πήρε ό ύπνος. Τον φέρνουν βαρυφαγωμένο και άγοροζυπνημένο άλλα έχασε την νίκη. 'Η μόνη παρηγοριά που τουμεινε είναι ότι έχασε μόν το έπαθλο του 'Ελληνοκή αλλά κέρδισε το έπαθλο της... κοιλιάς του!

Δυό δραμείς συναγωνίζοντο δια τον δρόμο των 16.000 μέτρων που ήταν 16 στροφές του σταδίου. 'Ο Κράνης από την 'Ελλάδα και ό Τσουρής από το Καϊμακλί. Μαζί τους θα έτρεχαν, χωρίς θράκα, και δυό βρακάδες από το χωριό 'Ακάκι. 'Αλλά από την αρχή αρχίει ό συναγωνισμός των δυό πρώτων που δέν είχαν μεγάλην διαφορά στη άντοχή. 'Ετσι σε λίγο, με ταχύτητα έλαφιού, άφίνουν πίσω τους βρακάδες έξη γύρους. 'Ομως στον 16ο γύρον ό Κράνης νοιώθει να τον έγκαταλείπουν αι δυνάμεις του και άποχωρη εις τα άποδυτήρια. 'Ο Τσουρής, χωρίς να το αντιληφθή δυναμώνει το τρέξιμο του για να πέσει λιπόθυμος πρό του τέρματος. Το άποτέλεσμα μετά ό γύρους κέρδισαν οι βρακάδες, που είχαν το τρέξιμο... χελώνας, ύπό τα χειρακροτήματα των έκθαμπων θεατών.

Αυτό μου θυμίζει ένα ανέκδοτο με τον Θ. Μαύρο: Στις πρώτες ήμπορομίες πνευ να τον πείσουν ν' αγοράση ένα καλό άλογο σε καλή τιμή για να τρέξη. Πρακτικό μυαλό ό Μαύρος τους λέει: «Για κορόϊδο με παίρνετε έχω τόσα άλογα στις άμαξες που μου

άποδίδουν και θα άναγιώνω και ταμπέλικα και πανάκριβα»;

Βιγάζει λοιπόν ένα άλογο από τές άμαξες του βρίσκει ένα άναβάτη και λαμβάνει μέρος. 'Ολοι έσκασαν στα γέλια και μόνο ένας έτσι για πλάκα στοιχημάτισε στο άλογο του. Το άπρόοπτο έγινε. Στα άλλα άλογα κάτι συνέβη και άπεχώρησαν πρό του τέρματος και θερματίζει μεγαλοπρεπώς το άποσπασθέν εκ της άμάξης άργό άλογο του Μαύρου το όποϊον φέρνει το τυχερόν το τσόν των 300 λιρών που για την έπαχην εκείνη ήταν μια περιουσία, άφου μια μερίδα φαγητού στοιχίζε τότε... 3 γρόσια!!

'Ολα αυτά όταν τα ζης δέν είναι τόσο ώραία όσο όταν γίνονται άνάμνησι. Και οι ώραίες ναμνήσεις είναι σαν το κρασί. 'Οσο παλιώνουν τόσο καλύτερες γίνονται.

Κίμων Χαρολαμπίδης

«Ένα περιεργο δυστύχημα που στοιχίσε τη ζωή "Έλληνας του Λονδίνου έγινε άντικείμενο ειδικής έρευνας των άνακριτικών αρχών στις 4 Φεβρουαρίου και άναμένεται ή έκδοσις του σχετικού πορίσματος».

Στις 6 'Ιανουαρίου από το πέμπτο πάτωμα ενός σπιτιού στο Λέινστερ Γκάρντενς του Μπεϋσγουότερ έπεσε στο μπαλκόνι του πρώτου πατώματος ό μηχανικός Τάκης Μαυρικιος έτών 43. 'Οταν τον μετέφεραν στο νοσοκομείο πέθανε από τα τραύματά του.